

פרשת משפטים – שקלים

על הקשר שבין פרשת "שקלים" (בתחילת פרשת "כי תשא") להפטרה במלכים ב' י"ב:
"בן-שבע שנים יהאש במלכו".

הדמיון בין השתיים ברור - בשני המקומות העיסוק הוא בתרומת כסף המיועד למקדש.
גם הרעיון מאחורי תרומת הכסף בשני המקרים דומה מאד:

בפרשת שקלים: "כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו לה" (שמות ל' י"ב).

ובהקבלה בהפטרה: "ויאמר יהואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית ה' כסף עובר איש כסף נפשות ערכו..." (ה').

(יורם קימלמן)

לימוד נשים: 11:20-12:00

פרשת שבוע: הרב שאול וידר

שבת פרשת משפטים		ימי החול	
הדלקת נרות	17:12	זמן תפילין / טלית	05:20←05:26
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שיעור הלכה אקטואלית		שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
		שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
שחרית א'	06:45	סוף זמן ק"ש	09:03←09:06
שחרית ב'	08:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה 12:30, 13:30		מנחה וערבית	17:25
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	שקיעה	17:38←17:33
צאת השבת	18:08	ערבית	20:10

אחות תורנית: נטע בן עמי

שבת
שלו

"כִּי הִשְׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים"

"לפני שנתיים כתבת דבר תורה בעניין השוחד, אולי אפשר לרענן ולעדכן?" כתב לי עורך עלים לפני מספר ימים. חזרתי למחשב (הזוכר למזלי טוב ממני) ואכן צדק העורך. בין השאר כתבתי לפני שנתיים:

בפרשתנו אנו קוראים את אחת התובנות העמוקות לטבע האנושי דרך הזהרת השוחד: "וְשֹׁחַד, לֹא תִקַּח, כִּי הִשְׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים, וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים" (שמות כג, ח). לשוחד יש עוצמה אדירה והוא משפיע על **הפיקחים** והחכמים שבין השופטים ובעלי השררה ואף על **הצדיקים** שבהם [...] האזהרה חוזרת ונשנית בספר דברים: "וְלֹא-תִקַּח שֹׁחַד כִּי הִשְׁחַד יַעֲזֹר עֵינֵי חֲכָמִים וַיִּסְלַף דְּבָרֵי צְדִיקִים" (שם, טז יט). **כאז כן היום.**

תיק אלף או תיק אלפיים, ביטן או ראש עיריית ראשל"צ, כה קשה להיות בעל משרה ציבורית ולא לקחת שוחד. חז"ל העידו על עצמם ביושרה מדהימה עד כמה אפילו אבק אבקו של השוחד (ואף שוחד דברים ולא שוחד ממון!) פוסל אותם מדיון בעניינו של מי שהיטיב עימם כמסופר במסכת כתובות (דף ק"ה, ע"ב).

דומה כי דבר לא השתנה. הדברים מלפני שנתיים, כמו הפסוקים העתיקים לפני אלפי שנים – רלוונטיים מאי פעם.

על המילים "**כִּי הִשְׁחַד יַעֲזֹר פְּקָחִים**" אומר רבי אבהו (כתובות ק"ב ע"א):

בא וראה כמה סמויות [עיוורות] עיניהן של מקבלי שוחד.

אדם חש בעיניו נותן ממון לרופא, ספק מתרפא ספק אינו מתרפא.

והן [מקבלי השוחד] נוטלין שווה פרוטה ומסמין עיניהן שנאמר (שמות כג) "כי השוחד יעור פקחים".

וממשיכה שם הגמרא ואומרת:

תנו רבנן: "כי השוחד יעור עיני חכמים" (דברים טז) קל וחומר לטפשיין,

"ויסלף דברי צדיקים" קל וחומר לרשעים.

מידי טפשים ורשעים בני דינא ניהו? [האם ממנים דיינים טיפשים ורשעים?]

אלא הכי קאמר: "כי השוחד יעור עיני חכמים" - אפילו חכם גדול ולוקח שוחד - אינו נפטר מן העולם בלא סמיות הלב.

"ויסלף דברי צדיקים" - אפילו צדיק גמור ולוקח שוחד - אינו נפטר מן העולם בלא טירוף דעת.

כלומר לא החוכמה ואף לא הקפדה במצוות מהוות חומת מגן מפני העיוות בדין שיוצרת תופעת לקיחת השוחד ע"י הדיין. אין דיין (קל וחומר מי שאינו דיין, אלא שר, פקיד נכבד, או לא עלינו ראש ממשלה) שחסין מפני העיוורון שיוצר השוחד כלפי עצמו וכלפי הסובבים אותו. כדברי רבא:

"מאי טעמא דשוחדא? כיון דקביל ליה שוחדא מיניה, איקרבא ליה דעתיה לגביה, והוי כגופיה! וכידוע "אין אדם רואה חובה לעצמו" (שם).

רב נחמן בר כהן מדבר על המצב הנפשי הראוי שיש לאמץ כדי לא לקבל שוחד:

מאי דכתיב "מלך במשפט יעמיד ארץ ואיש תרומות יחרסנה" (משלי כט)? אם דומה דיין **למלך**, שאינו צריך לכלום - יעמיד ארץ, ואם דומה **לכהן** שמחזר על הגרנות - יחרסנה (שם).

כלומר, מי שמרגיש שאינו צריך דבר, והוא כ"עשיר השמח בחלקו", יוכל לעמוד מול הצעת השוחד הרמוזה או המפורשת, אבל מי שמרגיש תמיד שהוא "חסר" וזקוק לחיזוק כספי (להבטחות ולהטבות) ייפול בפח השוחד.

עילוי זיוון

חודש אדר

"אלה אזכרה"

(תשס"ה)	ג' באדר - יום פטירתה של חברתנו רבקה לוי ז"ל
(תשע"ה)	ד' באדר - יום פטירתו של חברנו מיכאל המל ז"ל
(תשס"ח)	ה' באדר - יום פטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל
(תשמ"ב)	ה' באדר - יום פטירתו של חברנו יעקב דרורי ז"ל
(תשס"ד)	ט' באדר - יום פטירתו של חברנו יהודה ברט ז"ל
(תשע"ה)	י"ב באדר - יום פטירתה של חברתנו מרים זהבי ז"ל
(תשס"ח)	י"ד באדר - יום פטירתה של בתנו קרן לוי ז"ל
(תש"ע)	י"ז באדר - יום פטירתה של חברתנו גתית כהן ז"ל
(תשנ"ג)	כ' באדר - יום פטירתו של בנו שמוליק קסלר ז"ל
(תש"ע)	כ"א באדר - יום פטירתו של בנו אסף-יחיאל רבלין ז"ל
(תשע"ב)	כ"ד באדר - יום פטירתו של אברהם יום טוב ז"ל - אביו של דני יום טוב
(תשע"ו)	כ"ו באדר - יום פטירתה של חברתנו מרים בן צבי ז"ל
(תשמ"ט)	כ"ז באדר - יום פטירתה של רחל אלפרשטיין ז"ל - אמה של ריבה זהר
(תשע"ו)	כ"ז באדר - יום פטירתו של חברנו דוד ג'קסון ז"ל
(תשע"ט)	כ"ח באדר - יום השנה לפטירתה של חברתנו אסתר (אתו) לוי ז"ל

פרשת משפטים - שבת שקלים - שבת מרכין

מוציאים שני ספרי תורה : בראשון קוראים שבעה קרואים בפרשה.
בשני קוראים למפטיר בפרשת 'כי תשא', מתחילתה עד : 'על נפשותיכם'.
ההפטרה : 'בן שבע שנים יהואש במלכו' (מלכים ב' - י"ב, א'-י"ז).
מברכים ראש חודש אדר שיהיה ביום ג' וביום ד'. (אין אומרים למחרתו).
אין אומרים אב הרחמים.

מולד חודש אדר- יהיה בליל שני שעה 30: 21 ו 10 חלקים

(לוח א"י הרב טוקצינסקי)

הודעה מ"צוות נחשון"

אנו, "צוות נחשון", עומדים לפני יוזמת פרויקט בר- בת מצווה לעולים אתיופים ממרכז הקליטה שבבאר שבע. האירוע יתקיים בעז"ה בעוד כשלושה חודשים בחדר האוכל בקיבוץ.

לצורך הצלחת ארגון הפרויקט נשמח לעזרה מהקהילה בכל רעיון שהוא- תרומות, צילום, קינוחים, מוזיקה וכו'. לצורך כך נפתח קישור פייבוקס ואף אפשרות לתרום דרך התקציב בקיבוץ. תודה רבה על הגיוס והעזרה מראש.

צוות נחשון, לבירורים: הלל-0523146605 מיה-0506486144

דברים אלה הם פתוחים שני צרכי השיח על "אורחות חיים"

הגעתי לקיבוץ לפני 63 שנה כחניך בני עקיבא שהתחנך לאורך שנות חברותו בתנועה לאור ערכי הקיבוץ הדתי שהיה אז מסלול ההגשמה האולטימטיבי בתנועה.

הגענו לקיבוץ כשאנו ספוגים בערכים של חברות אישית, שוויון (כן, שוויון שהיה אז ערך והיום הפך כמעט למילה מגונה...), הסתפקות במועט וישוב הארץ לקראת הקמת חברה דתית חלוצית המתפרנסת מיגיע כפיה.

הקיבוץ היה אז חזות הכל: צרכי הכלל דחו את צרכי הפרט כמעט בכל ענין, באישור לימודים, בגיוס למילוי תפקידים, בהצבה לעבודה ובצרכי הפרט כציוד לבית וההלנה המשותפת.

במרוצת הדורות הועמה חשיבותם של מרבית הערכים שהזכרתי וצרכי הפרט החלו לתפוס מקום חשוב יותר בהתנהלות הקיבוץ. זה התבטא בהפרטות קלות שהורחבו בהדרגה עד לשינוי שקבלנו על עצמנו לפני כ-10 שנים ואשר חבלי לידתו לא היו קלים והגיעו לפעמים עד משבר.

חשוב לי מאד שנשאר חברה קיבוצית דתית הבנויה של ערכי הערבות והעזרה ההדדית (שאותם נפתח בוודאי הערב), על שיתופיות בעסקים ובקהילה (במה שנשאר), על היכרות וקשר בין שכבות הגיל השונות, על הקשבה לצרכי הצעירים שנקלטו ולצרכי שכבת הביניים ועל דאגה לצרכי שכבת הגיל שאני נמנה עליה (פורמלית – דור א').

דרך ארוכה עברנו ואני מאחל לעצמנו שנצלח אותה בידידות.

אני מאחל לכולנו דיון פורה ומכבד.

אלי שפון – 30 אורחות חיים

שני נוהלי קניה בסטימצי נתיבות

1. בעקבות פניית סטימצקי נתיבות, ישתנה נוהל תשלום.
2. עד היום – חברים הזמינו (טלפונית ו/או במקום) והתשלום בוצע ע"י הנה"ח של סעד.
3. החל מ 01/03/2020 ייפסק התשלום דרך הנה"ח של סעד, כלומר, חבר שיזמין **מסטימצקי נתיבות** בטלפון או במקום עצמו, יידרש לשלם באמצעות כרטיס אשראי, מזומן או צ'ק בעת הקנייה.
4. למען הסר ספק, נמשיך לקבל הנחות כמו שהיה עד היום **בסטימצקי נתיבות** בלבד (לא בסניפים אחרים).

ישי ובת-עמי

הנהלת חשבונות

לרחל כהן ולכל המשפחה מלל טוב להולדת הנ"ה
נכדה לנועה ובני לאו, בת לאה ואיתן לאו
איחולים למחולות ולנחת!

הסיפור שאחורי התמונה

למערכת "עלים" הועברה תמונה זו (תודה לגדי סמואל), וכל שידוע לנו הוא: שבני הזוג שבתמונה, נישאו בקיבוץ סעד בשנת 1959. מי יידע לספר קצת יותר?..

צ'חשיבות ההתאבלות האקמת בבית

הפעילות הגופנית טובה ולגוף ולנפש, משמחת, מעוררת, מסייעת לזיכרון, לתפקוד היום יומי, למוטוריקה העדינה והגסה, מעודדת מאוד לנסות ולהתנסות, וחשובה לכל אחד.

ההתעמלות הביתית מיועדת לאנשים לאחר מחלה או ניתוח, מבוגרים הממעטים לצאת מהבית שאינם משתתפים בחוגי ההתעמלות הקבוצתיים, אינם עוסקים בפעילות ספורטיבית, וכן לאנשים הרוצים לתרגל ולקבל "כלים" לעבודה עצמית בשיטת תנועה משלבת ומתפתחת.

כמטפלת בשיטת "אלבאום", צברתי נסיון רב בעבודה עם האוכלוסייה המבוגרת בקיבוץ, במהלך השנים. מנסיוני למדתי שמבוגרים המתחילים להתעמל בעזרת הדרכה הניתנת בביתם, מרגישים היטב את השיפור וההתקדמות ומקבלים תחושה טובה לאחר המאמץ הגופני. ההרגשה הטובה מעודדת אותם להתמיד ולהתקדם. בהמשך, הם מוכנים לצאת ולהצטרף לחוגים הקבוצתיים המתקיימים ברחבי הקיבוץ או בבית שקמה.

אני מציעה לכם מפגש ביתי אחד על אחד / עבודה עם זוג, מפגש שבועי או סדרה של מפגשים.

לקבלת פרטים נוספים מוזמנים לדבר איתי.

חמי פיש

נייד - 0528694560

הכר את החקר, מלווית קצת אחרת..

קבלו את חברתנו - נילי סלנט

מתי והיכן נולדת? נולדתי כבת יחידה בוורשה שבפולין בשנת 1939, שמונה חודשים לפני פרוץ מלחמת העולם השנייה והפלישה הגרמנית לפולין.

ספרי על זיכרונות ילדות - כחצי שנה לאחר פרוץ המלחמה בהיותי תינוקת כבת שנה, אבי הצליח להבריח תוך סיכונים רבים, את משפחתנו מוורשה, מזרחה - לעיר מולדתו "רוקיטנה" (Rokitno) שבמערב אוקראינה. המלחמה רדפה אחרינו גם לשם ואנו נמלטנו עד לבוכרה, רכובים על עגלות וסוסים, תחת הפצצות. התגוררנו בבוכרה שבאוזבקיסטן עד לסוף המלחמה, תחת רעב כתוצאה מזרם הפליטים שלא פסק. אני זוכרת כילדה בת 4-5 בגן הילדים, כשיצא השם המפורש **סטאלין** על ידי אחת הגננות או המבוגרים, היה עובר רעד באוויר של סגידה וקדושה על סף עילפון. אבי עבד כמנהל חשבונות בבוכרה, מכיוון שרוסית היתה עבורו שפת אם והיא הקנתה לו יתרון יחסי. הרוסית שימשה גם לאמי כשפת אם ונתנה לה יתרון כשהלכה לשוק בכל בוקר למכור פריט כלשהו כדי להמירו למצרכי מזון עבור בני המשפחה. כמה חודשים לאחר המלחמה, השלטון הרוסי אפשר לנו, כאזרחי פולין, לעזוב את בוכרה. נסענו לפולין ברכבת בקר במהלך חודש ימים, בכדי לפגוש את יתר בני המשפחה שנשארו שם. אני זוכרת את הנסיעה ברכבת הבקר המקרטעת בהיותי ילדה כבת 6. הרכבת היתה נעצרת ומתחילה לנסוע ללא הודעה מוקדמת. במהלך העצירות קפצתי החוצה דרך דלת ההזזה שנפתחה ואמי היתה קוראת לי לחזור בטרם תחל הנסיעה מחדש. הנוסעים יצאו לצרכיהם במהלך הנסיעות. אני זוכרת את נהר הוולגה כשיצאתי מהרכבת. הוולגה היתה מעין נוף "פלאי" לנוסעים שהיו סגורים בקרונות. כשיצאנו לדרך, לא ידענו כלל על גודל האסון היהודי באירופה במהלך המלחמה. החדשות תחת השלטון הרוסי לא כללו מידע שכזה. כשהגענו לדרום פולין לעיר "ביטום" (Bytom), אימי יצאה למסע חיפושים בערים בהן התגוררה משפחתנו לפני המלחמה וגילתה לצערה, שלא נותר איש. המלחמה העולמית אמנם כבר נגמרה, אך הפוגרומים מטעם האזרחים הפולנים, לא פסקו. בעיר "ביטום" היינו שלוש נשים: אני, אמי ואחות אמי הרווקה שהתלוותה אלינו למסע. הקפדנו שלא לצאת לרחוב ולא לסכן את חיינו. בפולין אבי החליט להיפרד מאתנו, לא לפני שתכנן את צעדינו הלאה בלעדיו, והכין אותנו להמשך הדרך. הוא העלה אותנו למשאית שהיו בה יהודים נוספים ותחנתה הסופית היתה מחנות העקורים שבאוסטריה. בנסיעה הזו כמעט ונהרגנו כי צוות המובילים היו פושעים שהוציאו את הנוסעים מהמשאית בלילה, בפנסים וברובים שלופים ודרשו את כל דברי הערך שברשותנו ככופר נפש. אמי השתדלה מאד להשאיר ברשותה את שעון הזהב היקר ששמרה מפולין, אני כילדה בת שבע הפצרתי בה לתת להם אותו והבטחתי לה שיבוא יום בעתיד ואקנה לה שעון אחר במקומו, והיא לבסוף השתכנעה. המשכנו בנדודינו עד שהגענו למחנות העקורים באוסטריה שנועדו לשורדים את המלחמה, שם שהינו כ-3 שנים. האוכל היה שם בצמצום ואני זוכרת שמדי פעם הגיעו משאיות מטעם אונר"א והביאו אספקה ומזון. למחנות העקורים בהם שהו פליטים מארצות רבות, הגיעו פעילים ישראלים-ציוניים שעשו אתנו פעילויות כמו קומזיצים ואפילו צפייה בסרטים בשפת האידיש. בתקופה זו, התגבש בנפשי גרעין הכמיהה לארץ ישראל. לבסוף, היינו צריכים להחליט לאן לנסוע מכאן. היו שבחרו בארה"ב, קנדה, ישראל (תוך נטילת סיכונים) ועוד.. אצלנו, היתה תפנית בעלילה. אמי שלחה גלויה לכתובת בצרפת אותה היא זכרה בקושי ככתובתו (המסובכת..) של אחיה האהוב מלפני המלחמה. באורח נס, הגלויה הועברה אליו למקום מגוריו בלונדון והוא החזיר לנו מברק המבשר שקיבל את הגלויה. בהמשך הוא סידר לנו אישורים להגיע אליו ללונדון. הגענו לביתו בלונדון והתגוררנו אצלו במשך כשנה. שם, בגיל 10 התחלתי ללמוד לראשונה בבית ספר, ואפילו יהודי! אמי, עבדה לפרנסתה אצל קשישים בביתם ולכן נאלצתי לגור בנפרד ממנה אצל משפחה יהודית. במהלך לימודי התיכון, בית הספר בו למדתי התפרק ובנקודה זו החלטתי לעלות לארץ ישראל.

ספר, איך הגעת לסעד ומתי? בגיל 16 – אוגוסט 1955 פניתי ל"סוכנות היהודית" בלונדון ושם סידרתי את ענייני העלייה. הם הציעו לי, כעולה פוטנציאלית, להצטרף לקיבוץ הדתי "סעד" שמתקיים בו אולפן ללימוד עברית. יצאתי לדרכי לבדי, עם 2 מזוודות בידי ועליתי על המעבורת בדובר (Dover) שבאנגליה לנמל קאלה שבצרפת. מהנמל המשכתי לפריז, שם אספו אותי קרובי משפחה ולמחרת המשכתי ברכבת לילה לנמל שבמרסיי. בנמל עליתי על האנייה "קדמה" ויחד עם רבים מעולי מרוקו, הפלגנו בהתרגשות רבה לכיוון ארץ ישראל. הספינה עגנה בחיפה ואבי שעלה קודם לכן, בא לקבל את פני וליווה אותי לסעד. כבר בתחילת לימודיי באולפן בסעד, פגשתי את בנימין בעלי לעתיד, שהיה ה'בוס' שלי בעבודה בשדה, וההמשך ברור. שנה לאחר מכן יצאתי באופן עצמאי, ללמוד בבית הספר לאחיות בבית חולים "השרון" שבפתח תקווה. במהלך הלימודים התחתנתי עם בנימין והפכתי לחברה בקיבוץ. לאחר הלימודים עבדתי כאחות במרפאה יחד עם יוכבד גולד במשך כ 30 שנה.

מה התחביבים שלך? אני מציירת למעלה מ 20 שנה, במועדון יחדיו שבשער הנגב. אני מציירת מגוון ציורים בצבעי שמן, ומזמינה את ציבור הקוראים לביתי לבוא ולהתרשם. אני נוסעת לקונצרטים בדורות. קריאה באנגלית ובעברית, פותרת תשבצים וכדו'.

מה גורם לך נחת? לשבת לשיחת 'פנים מול פנים' עם נכדיי הבוגרים – זמן איכות ואהבה.

מה המוטו שלך בחיים? שבכל אדם ניתן למצוא נקודת אור, אליה ניתן להתחבר.

למה את הכי מתגעגעת? אני מתגעגעת לאמי המיוחדת גוסטה – גיטל, שהיתה מוכרת בקיבוץ כ "ליידי". בנשפי פורים היא כיכבה כ"המלכה". אז היא רקדה בהתלהבות ובאצילות עם כמה מהחברים וכך הוסיפה משלה למסיבה.

מה את מאחלת לסעד? שנדע לשמור על האווירה החברית שקיימת ונדע להתגבר על הטלטלות שבדרך.

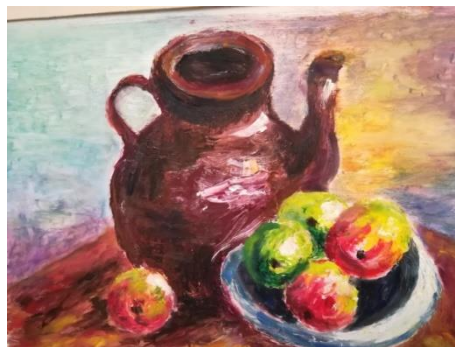
ריאיון: יורם קימלמן

אמי ואני במחנה העקורים

אמי "המלכה" בנשף פורים

מפרי מכחולי

פיתוח שכלות 'ארץ הצבי'

בשעה טובה, החלו עבודות הפיתוח בארץ הצבי. משיקולי בטיחות, הקבלן סגר את הכניסה לדרך העפר מאחורי בית הספר החדש, את המעבר לרכב בין קוביות הצעירים לבית ספר החדש ואת הכניסה לאזור מכיוון תחנת הדלק של הגד"ש.

בשלב זה נותר שביל הולכי הרגל לכיוון בית הספר נגיש לציבור. אנו מבקשים להימנע מכניסה לשטח זה בכל צורה שהיא.

עם התקדמות העבודה, נעדכן את הציבור בשינויים נוספים בהסדרי התנועה - הרגלית והרכובה.

אליס

מחסן התחפושות – פורים תש"פ

לקראת פורים הבא עלינו לטובה ולשמחה, ייפתח מחסן התחפושות, השוכן במקלט שליד בית חנן קסלר.

ראשית, הערה כללית וחשובה – מחסן התחפושות שמור ומסודר, ומושקעים זמן ומאמצים על מנת לטפח אותו, לכן **הכניסה אל המחסן נעשית רק בנוכחות האחראיות**. לא ניתן להיענות לכל בקשה אישית ולא אפשרי לאשר כניסה ללא ליווי.

- ילדים עד כיתה ו' יגיעו עם הוריהם. ילדים שיגיעו ללא ליווי – לא יורשו להיכנס.
 - **אין להכנס עם אוכל למחסן התחפושות!** הקפידו שילדיכם אינם מגיעים עם אוכל ושקיות אוכל.
 - תחפושות שנלקחו יוחזרו **שלמות ונקיות עד שבועיים אחרי הפורים**. מועדי ההחזרה יפורסמו לאחר פורים.
 - איחורים בהחזרת תחפושות, תחפושות שיוחזרו פגומות או מלוכלכות – יחוייבו בתקציב האישי.
 - 30 ₪ לכל שבוע איחור.
 - 20 ₪ לתחפושת קרועה/פגומה.
 - 15 ₪ לתחפושת מלוכלכת.
- אנא השיבו את הפריטים בזמן וכראוי – ונמנע מקנסות מיותרים.

מועדי פתיחת מחסן התחפושות – פורים תש"פ:

- מוצ"ש פר' משפטים, כ"ז שבט, 20:00-21:00
- יום שני, כט שבט, 17:00-18:00
- מוצ"ש פר' תרומה, ד' אדר, 20:00-21:00
- יום שלישי, ז' אדר, 17:00-18:00
- יום חמישי, ט' אדר, 17:00-18:00
- מוצ"ש פר' ותצווה, י"א אדר, 20:00-21:30
- יום ראשון, י"ב אדר, 17:00-18:00

בברכת פורים שמח!

עמר סמיט